

30 marca 1928 r.

2

URZĄD PATENTOWY

B 44d

3/40

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 7006.

Kl. 75 c 20.

Kommanditgesellschaft Hans Meusel & Co.
(Norymberga, Niemcy).

Przyrząd do bronzowania przedmiotów.

Zgłoszono 14 marca 1925 r.

Udzielono 23 lutego 1927 r.

Pierwszeństwo: 14 listopada 1924 r. (Niemcy).

W znanem urządzeniu do bronzowania przedmiotów proszek do bronzowania znajduje się na dnie rurki i jest oddzielony korkiem od tynktury znajdującej się w tej samej rurce. Drugi korek oddziela płyn od pędzla osadzonego w zatyczce zamykającej rurkę. Otwór zatyczki zaopatrzony jest w rurkę przelewową, do której przywiązany jest pędzel, zamknięty drewnianym czopem o płaskiej główce, umożliwiającej jego wyjęcie. Przez obydwa korki przechodzi sznurek, którym się je wyciąga chcąc użyć przyrządu. Po wyjęciu korków nazewnątrz, zamyka się znowu rurkę zatyczką i potrząsa w celu zmieszania płynu z proszkiem bronzowym. Potem zatyczkę należy wyjąć i przewrócić. Przyrząd ten ma różne wady, a przedewszyst-

kiem posiada miejsca, które powinny być szczelne.

Stosownie do niniejszego wynalazku przyrząd jest w ten sposób wykonany, że proszek do bronzowania, oddzielony od płynu, jest razem z tym ostatnim umieszczony w ręczce pędzla, przez co unika się wspomnianych wad. Nowość wynalazku polega zasadniczo na tem, że proszek do bronzowania znajduje się zewnątrz naczynia zawierającego płyn i jest pomieszczony w naczyniu, z którym łączy się dysza, będąca zarazem trzonem pędzla, przyczem wylot naczynia zawierającego proszek do bronzowania jest zamknięty błoną, którą można przebić zapomocą igły whitej przez dyszę i spowodować w ten sposób zmieszanie się płynu z proszkiem.

Na rysunkach przedstawiono dwa przykłady wykonania nowego przyrządu, mianowicie tury w podłużnych przekrojach, przyczem na fig. 1 jedno wykonanie wynalazku, na fig. 2—drugie wykonanie wynalazku, natomiast fig. 3 przedstawia specjalną igłę w widoku i w przekroju.

W rurze *a* znajduje się tylko płyn *b*. Obrzeże *c* rurki jest zamknięte błoną *d*, której brzegi *f* są szczelnie przymocowane do cylindrycznej części rurki *a*. Szczelność tę otrzymuje się w ten sposób, że dolna strona błony jest pokryta klejem, przyczem można ją jeszcze polepszyć przez owinięcie taśmą izolacyjną używaną przez elektrotechników.

Na rurkę *a* nasadzona jest tulejka *g*, zaopatrzona w dolnej części *h* w żłobek *i*, aby nie usuwała się zbyt głęboko. Krawędź tej części *h* może być również uszczelniona zapomocą taśmy izolacyjnej, albo laku lub tem podobnego materiału. Tulejka będąca zbiornikiem brązowego proszku jest zaopatrzona (fig. 1 i 3) ponad bronzem w głęboki rowek *l*, który służy za podstawę dla błony *m*, zamykającej proszek, a ponad żłobkiem *l* znajduje się dysza *n*, do której przymocowana jest dolna część *o'* pędzla *o*.

Przyrząd podług fig. 2 różni się tem od poprzedniego (fig. 1), że dysza *p* nie stanowi jednej całości z tulejką *g'*, zawierającą brązowy proszek, lecz jest nasunięta na jej obrzeże *g*, na którym jest napięta błona *m'*, tak samo jak na obrzeżu rurki *a*. Błone *m'* napina się przy nasuwaniu cylindrycznej części *h'* dyszy *p*, której żłobek *i'* opiera się wtedy na obrzeżu *g*.

Do przyrządów tych można dodawać zwykły drut zgięty na końcu w uchwyt i dający się wprowadzić w dyszę *n* celem przebicia błon *m* i *d*. Przez przechylenie drutu w jedną i drugą stronę rozrywa się błony tak, że proszek brązowy *k* wpada do tynktury *b*, a równocześnie otwiera się dostęp powstałej mieszaniny do dyszy.

Potem cały przyrząd potrząsa się, odwraca i używa go jak pędzla, na który płynny brąz spływa przez dyszę *n*. Jeżeli w czasie potrząsania dysza jest już otwarta, to płyn może wyciekać, lecz można temu zapobiec zapomocą specjalnej igły (fig. 3), która jest złożona z dwóch części *s*, *s'* o przekrojach półkolistych, przylegających do siebie płaskimi bokami. Igła posiada u góry uszko *t* i zwęża się ku dołowi, natomiast u góry jest tak gruba, że po przebicciu błon zatyka wylot dyszy *n*, przyczem koniec jej wystaje ponad pędzel, z którym palec, trzymający uszko *t* nie potrzebuje się stykać.

W takim wykonaniu opisanego przyrządu wdarcie się tynktury do proszku brązowego lub naodwrot jest niemożliwe bez względu na położenie przyrządu, gdyż przeszkadzają temu błony, które nie dopuszczają zarazem powietrza do wnętrza i zabezpieczają zawarty w niem proszek oraz tynkturę przed utlenieniem tak, że trwałość tych materiałów jest nieograniczona.

W chwili przebijania i rozrywania błon płyn nie wtryska, co często zdarzało się w znanych przyrządach do brązowania, przy nieodpowiednim pociągnięciu sznurka z korkami. Także w czasie potrząsania przyrządem, celem zmieszania proszku brązowego z tynkturą, płynny brąz nie może się przesączyć nazewnątrz i zawałać ręki, gdyż dysza *a* jest w czasie potrząsania zamknięta zapomocą igły *s*, *s'*. Używając nowego przyrządu nie potrzeba stosować znanych dotychczas zabiegów.

O ile nie zużyje się odrazu całej ilości brązu, to można go przechować, po wtknięciu w dyszę igły, przyczem nie powoduje to powalania palców, ponieważ uszko *t* igły wystaje po wciśnięciu ponad pędzlem.

Naczynie z płynem ma w danym wypadku kształt rurki, lecz kształt jego może być dowolny, np. może mieć kształt po-

dłużnej flaszeczki, nadającej się bardzo dobrze jako rączka pędzla.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd do bronzowania, w którego wydrążonej rączce umieszczone są oddzielnie bronzowy proszek i płyn, znamien-ny tem, że bronzowy proszek (*k*) znajduje się w oddzielnym naczyniu (*g*), połączonym z naczyniem (*a*), zawierającym płyn, przyczem z naczyniem (*g*) jest połączona dysza (*n*), będąca trzonem pędzla (*o*), a obydwa naczynia są od siebie oddzielone błoną (*d*), zamykającą szczelnie wylot (*c*) naczynia z płynem i dającą się w razie potrzeby przedziurawić, przyczem taka sama błona (*m*) zamyka też naczynie z bronzowym proszkiem w kierunku dyszy (*n*), tak

że proszek bronzowy miesza się z płynem po przebicciu i rozerwaniu błony zapomocą igły lub tym podobnego urządzenia wprowadzonego przez dyszę.

2. Przyrząd do bronzowania według zastrz. 1, znamienny tem, że naczynie (*g*), zawierające proszek bronzowy jest wykonane w ten sposób, że posiada u góry głęboki i płaski żłobek (*l*), służący za podstawę dla górnej błony (*m*).

3. Przyrząd do bronzowania według zastrz. 1, znamienny tem, że dyszę (*p*) nakłada się na naczynie (*g'*) zawierające proszek bronzowy.

Kommanditgesellschaft
Hans Meusel & Co.
Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy

